

BORGERHENVENDELSER

TIL BØRNERETTIGHEDSINSTITUTIONEN

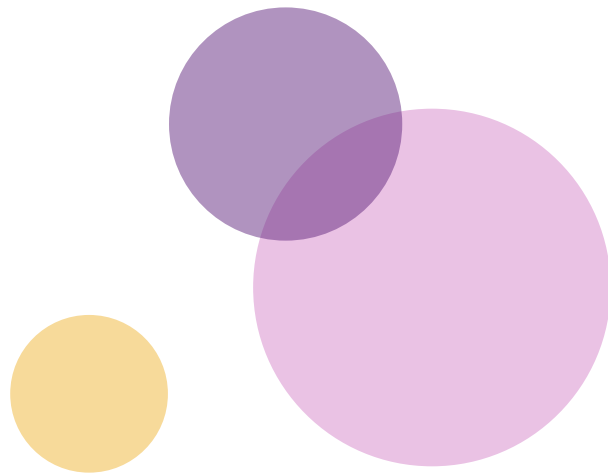
MIO 2019

Opgørelse for borgerhenvendelser

Børnerettighedsinstitution

August 2020

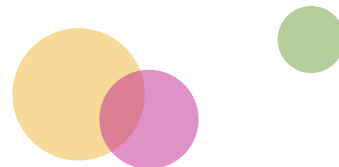
Udgiver MIO – Børnerettighedsinstitutionen
Postboks 1290, Qullilerfik 2, 801-2, 3900 Nuuk, Grønland
www.mio.gl

Udgiivet Juni 2020

Tekst Børnetalsmand Aviåja Egede Lynge og MIO's sekretariat

Grafisk produktion iCICERO, Nuuk

INDHOLD

1.	INDLEDNING	4
2.	OM BØRNERETTIGHEDSINSTITUTIONEN MIO'S LOVBUNDNE OPGAVER	5
3.	SAMMENFATNING	6
4.	HENVENDELSÅRSAGER	8
	4.1 Henvendelser vedrørende sagsbehandling	8
	4.2 Henvendelser vedrørende tilsyn fra kommunen samt underretninger fra borgerne til kommunen	8
	4.3 Henvendelser vedrørende seksuelt misbrug og vold	9
	4.4 Henvendelser vedrørende forældremyndighed	10
	4.5 Henvendelser vedrørende alkohol/hash.....	11
	4.6 Henvendelser vedrørende anbringelse uden for hjemmet	12

1. INDLEDNING

De sidste 5 år er MIO blevet velkendt af befolkningen. MIO har målrettet arbejdet for at nå befolkningen og møde dem ligeværdigt, uanset geografisk som menneskeligt. Det betyder at antallet af henvendelser også er steget.

En del af MIO's daglige arbejde er at modtage henvendelser om børns vilkår og rettigheder. Dette sker direkte til kontoret i Nuuk. Fællesnævneren for henvendelserne er, at børn og voksne ikke føler, at de bliver lyttet til, at de ikke bliver taget alvorligt, hverken af deres nærmeste omgivelser, eller af myndighederne. Børn har brug for, når de møder belastninger i deres liv, at de bliver taget alvorligt og at voksne tager ansvar og handler på det. Vi ved alle, at børnene kan lide skade langt ind i voksenlivet, når den rette hjælp ikke ydes.

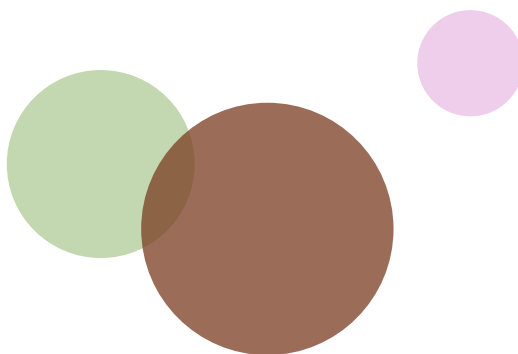
MIO udgav i 2019 rapporten *"Når magtesløsheden taler – rapport om borgerhenvendelser til MIO"*. Her blev borgerhenvendelserne for årene 2016, 2017 og 2018 gennemgået og analyseret. Dette hænger sammen med at Børnetalsmanden begyndte at lave en mere systematisk oversigt over henvendelserne. MIO har fra 2020 valgt at offentliggøre tallene og karakteren af henvendelserne årligt. Denne skrivelse er således ikke en decideret rapport, men opgørelsen viser et billede af borgernes henvendelser til MIO for året 2019.

MIO råder ligeledes over viden om hvordan de enkelte henvendelser fordeler sig kommunemæssigt og geografisk. Ønsker man yderligere viden om dette, er man velkommen til at henvende sig til MIO.

Med venlig hilsen

Aviåja Egede Lyng

Børnetalsmand

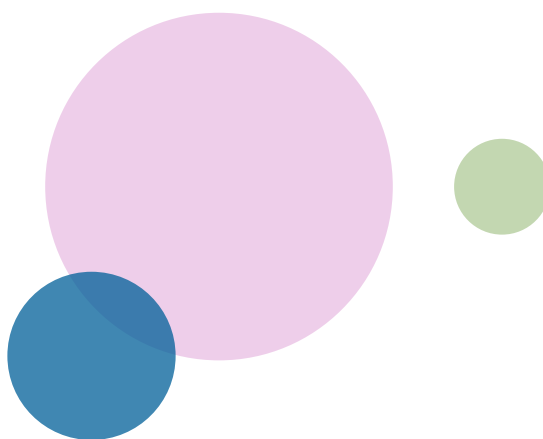
2. OM BØRNERETTIGHEDSINSTITUTIONEN MIO'S LOVBUNDNE OPGAVER

Børnetalsmanden, Børnerådet og Børnerettighedsinstitutionen blev etableret 1. marts 2012 ved implementering af Inatsisartutlov nr. 11 af 22. november 2011 om Børnetalsmand og Børneråd. Børnetalsmanden og MIO skal arbejde for at styrke og fremme børn og unges levevilkår samt implementering af FN's Børnekonvention.

Dette sker gennem inddragelse af børn og unge samt kvalitativ og kvantitativ videns-indsamling blandt borgere, dette med særligt fokus på børn og unge. Børnetalsmanden skal over for samfundet

- herunder forældre, fagfolk og beslutningstagere - påpege svære forhold som kan stå i vejen for en tryk barndom. Forhold baseret på børn og unges egne udsagn.

Børnetalsmanden arbejder som en politisk uafhængig enhed. Børnetalsmanden kan således påpege ting, der bør rettes op på i forhold til børn og unges levevilkår.

3. SAMMENFATNING

Grønlands Børnerettighedsinstitution MIO har siden sin etablering i 2012 løbende modtaget henvendelser fra borgerne. Det er en følge af Børnetalsmandens lovbundne opgave, som blandt andet indebærer rådgivning og vejledning af børn, unge og voksne om børns rettigheder og klageadgang.

Borgerhenvendelserne kommer i form af personlige henvendelser til MIO's kontor i Nuuk, skriftlige henvendelser pr. mail, henvendelser via MIO's Facebook-side eller via telefonhenvendelser.

Hver borgerhenvendelse til MIO resulterer i en registrering af: hvem der henvender sig, hvad henvendelsen drejer sig om samt dato for henvendelsen. De pågældende artikler i FN's Konvention om Børnets Rettigheder, som henvendelsen vedrører, anføres. Endelig registreres det også, hvad borgeren vejledes til at gøre. I de tilfælde, hvor borgere henvender sig med spørgsmål, der ligger uden for MIO's kompetence, vejleder MIO's rådgivere borgeren til rette instans.ⁱ

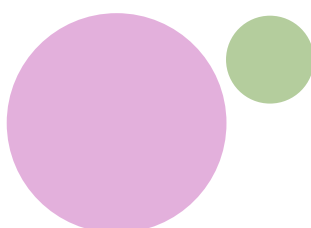
For at følge udviklingen og få overblik over, hvad borgernes henvendelser typisk drejer sig om, har MIO siden 2016 systematisk registreret alle henvendelser. Denne oversigt giver et overblik over borgernes henvendelser til Børnetalsmanden og MIO i 2019.

Herunder ses antallet af borgerhenvendelser til MIO siden 2016:

År	Antal borgerhenvendelser til MIO
2016	288
2017	434
2018	504
2019	481

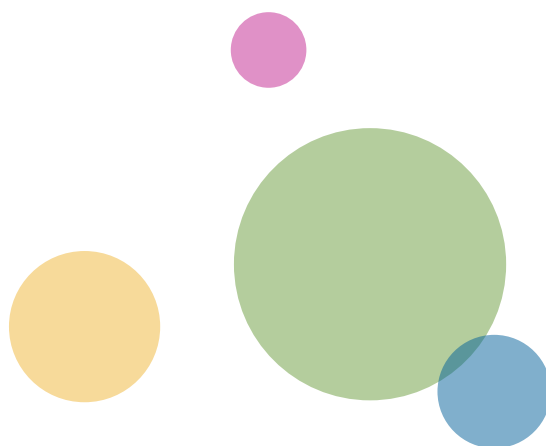
Oversigten viser en stabil udvikling af henvendelser til MIO siden 2017 og kan være et udtryk for både børns og voksnes øgede bevidsthed om børns rettigheder.ⁱⁱ

En borgerhenvendelse kan indeholde flere henvendelsesårsager. Følgende er de henvendelsesårsager, som der har været flest af.		
1.	Borgerhenvendelser vedrørende sagsbehandling	91 henvendelser
2.	Borgerhenvendelser vedrørende seksuelt misbrug og vold	69 henvendelser
3.	Borgerhenvendelser vedrørende forældremyndighed	59 henvendelser
4.	Borgerhenvendelser vedrørende anbringelse uden for hjemmet	56 henvendelser
5.	Borgerhenvendelser vedrørende skole og daginstitution	42 henvendelser
6.	Borgerhenvendelser vedrørende underretning	42 henvendelser
7.	Borgerhenvendelser vedrørende kommunalt tilsyn	39 henvendelse
8.	Borgerhenvendelser vedrørende alkohol/hash/snifning	39 henvendelser
9.	Borgerhenvendelser vedrørende forsørgelse	27 henvendelser
10.	Borgerhenvendelser vedrørende fritid	24 henvendelser

Følgende artikler i FN's Børnekonvention er de artikler som henvendelserne omhandler. Artiklerne er stillet op efter antal gange de er blevet anført:

1.	Artikel 3, At sikre børns tarv, når der træffes beslutninger	110 henvendelser
2.	Artikel 19, Beskyttelse mod skade og misbrug	54 henvendelser
3.	Artikel 25 Opfølgning på anbringelse	48 henvendelser
4.	Artikel 39 Resocialisering	48 henvendelser
5.	Artikel 18 Forældreansvar for opdragelse og udvikling	46 henvendelser
6.	Artikel 26 Social sikkerhed	45 henvendelser
7.	Artikel 27 Sikre levestandard	35 henvendelser
8.	Artikel 33 Beskyttelse mod alkohol og hash	31 henvendelser
9.	Artikel 9 Ret til at være sammen med begge forældre	28 henvendelser
10.	Artikel 28 Retten til uddannelse	27 henvendelser
11.	Artikel 31 Ret til fritid	27 henvendelser
12.	Artikel 12 Børn skal høres	24 henvendelser
13.	Artikel 34 Beskyttelse mod seksuelle overgreb	24 henvendelser
14.	Artikel 24 Sikre sundhed	16 henvendelser
15.	Artikel 5 respekt for forældre/omsorgspersoner	16 henvendelser

4. HENVENDELSESÅRSAGER

4.1 Henvendelser vedrørende sagsbehandling

Borgere som henvender sig til MIO, henvender sig, når de oplever at de ikke bliver hørt af myndighederne, når sagsbehandlingen ikke sker eller er forkert, eller man ikke ved, hvor man skal henvende sig.

Borgere som henvender sig til MIO er derfor ofte stærkt utilfredse over sagsbehandlingen hos myndighederne. Det drejer sig ofte om måden deres henvendelse er blevet modtaget på af myndigheder-

ne. De oplever, at myndigheden ikke behandler deres henvendelse til barnets bedste. Der ses manglende handleplaner og inddragelse af børn og familier. Henvendelserne bærer præg af manglende tværfagligt samarbejde samt koordinering mellem de forskellige offentlige myndigheder.

Hovedparten af de som henvender sig, har ikke fået klagevejledning til beslutninger der myndighederne og som borgeren kan være uenig i. MIO vejleder dem således i, hvor de kan henvende sig og hvordan de kan klage; til ledelsen i myndigheden, Det Sociale Ankenævn og Inatsisartut Ombudsmandiat.

Eksempler på borgerhenvendelser vedr. sagsbehandling:

En kvinde med et spædbarn er ved at blive udsat fra sin bolig pga. huslejerestancer. Hun har ellers søgt kommunen om tildeling af boligsikring, men har endnu ikke fået svar og kommunen vil ikke hjælpe hende. Kommunen har truet hende med anbringelse af barnet, hvis hun mister sin bolig.

En mor henvender sig til MIO. Hendes børn har været anbragt i familiepleje, siden de var spæde. Dengang boede hun hos sin mor, der havde et problem med alkohol. Nu har kvinden sin egen bolig og har søgt om hjemgivelse af sine børn. Hun oplyser, at hun ikke er tryk ved plejeforældrene. Hun har haft mange sagsbehandlerskift i kommunen og der sker ingenting i sagsbehandlingen. Hun mener, at det er hårdt at have børnene hjemme, da det ene er krævende og hun også har andre hjemmeboende børn. Hun har derfor søgt om støtte i forhold til de børn, hun ønsker hjemgivet. Hun oplever, at kommunen ikke er lydhør over for hende. Der er ingen handleplan eller samkvemsaftale på sagen.

En mor til en barn i skolealderen ringer ind til MIO. Hendes barns lærer har lavet en underretning til kommunen om, at barnet har fortalt nogle andre børn om misrøgt i barnets hjem. Skolen har hverken talt med barnet eller forældrene. Barnet klarer sig godt i skolen og er dygtig. Forældrene udtrykker, at de føler sig forfulgt af skolen og undrer sig over, at der laves en underretning på baggrund af rygter og uden beviser på vold og uden samtaler med barnet. Barnet trives ikke og forældrene har mistet tilliden til skolen og socialvæsenet. Moderen ønsker rådgivning, da hun føler, at der er sket fejl.

FN's Børnekonvention, artikel 3:

Sikring af barnets interesser. I alle foranstaltninger, der vedrører børn, skal barnets tarv komme i første række.

4.2 Henvendelser vedrørende tilsyn fra kommunen samt underretninger fra borgerne til kommunen

I henhold til lovgivningen har kommunerne tilsynspligt i forhold til børneområdet, herunder social, skole/daginstitution- samt fritidsområdet. Kommunerne skal aktivt og opsøgende og om nødvendigt yde støtte og medvirke til, at ethvert barn får en opvækst med: 1) trivsel, sundhed og udvikling, 2) trygt omsorgsmiljø, 3) trygge og

stabile relationer til voksne, familie og personlige netværk og 4) solide rammer for læring og personlig udvikling frem mod et selvstændigt voksenliv.

MIO modtager henvendelser fra borgere, som har underrettet kommunen om børn, hvis sundhed og udvikling er i fare. Borgerne henvender sig til MIO, når kommunen ikke reagerer på deres underretning eller når sagen behandles langsomt og barnet stadigvæk lever under samme forhold. Fra folkeskole og daginstitutionområdet drejer henvendelserne sig om utilstrækkeligt samarbejde

mellem skole/daginstitution og hjemmet. Børn, der bliver udelukket for deltagelse i undervisningen eller sendt hjem i en periode samt forældre, der er bekymret for deres børn på daginstitutionens måde, at behandle deres barn på; samt bekymring over personalet og deres manglende faglige kompetencer. MIO har sendt underretninger på sager, hvor der er mistanke om vold og seksuelle overgreb på børn eller når, der endnu ikke er sket en handling på en alvorlig bekymrende sag.

Samfundet skal sikre barnets tarv og velfærd. Ca. halvdelen af borgerhenvendelserne viser, at der er mange udsatte børn, der lever i

stor risiko for forskellige former for omsorgssvigt pga. det mangelfulde tilsyn, ligesom flere omsorgspersoner ikke magter at beskytte børnene med udgangspunkt i børnenes rettigheder. Kommunerne skal sikre, at der føres tilsyn og handles på underretninger vedrørende børn. Det betyder, at børns behov for beskyttelse og retten til beskyttelse skal opfyldes. Set ud fra FN's Børnekonvention omhandler dette: Artikel 3: Sikring af barnets tarv, når der træffes beslutninger, artikel 18: Forældreansvar for opdragelse og udvikling, artikel 24: Sikre sundhed, artikel 25: Opfølgning på anbringelse, artikel 26: Social sikkerhed, artikel 27: Sikre levestandard.

Eksempler på borgerhenvendelser vedr. tilsyn og underretninger:

En kvindes barn er blevet anbragt uden for hjemmet efter en underretning om vold mod barnet. Kommunen har ifølge kvinden oplyst, at hun først kan få barnet hjem, når hun flytter i egen bolig. Hun bor hos sine forældre. Kvinden har modtaget brev fra kommunen om, at hun er voldelig over for sit barn, dermed skal barnet anbringes med eller uden samtykke. Hun har været i kommunen for at høre om, hvem der har underrettet. Dette vil kommunen ikke ville oplyse, da sagen allerede er startet med henblik på anbringelse. Kvinden har nu samkvem med sit barn. Der er ingen handleplan.

Har under sin ferie i en anden by underrettet kommunen om sin familie med børn, der lever i et hjem med misbrug. Andre familiemedlemmer har også sendt underretninger uden, at der er sket yderligere.

Han har de sidste mange år forsøgt at få fuld forældremyndighed over sine børn pga. alkohol- og hashmisbrug i deres nuværende hjem. Han har henvendt sig mange gange til kommunen uden resultat, efter hans udsagn sandsynligvis pga. inhabilitet. Børnene udtrykker ønske om at flytte hjem til ham og skolen har sendt underretninger til kommunen. Nu er han nået frem til, at han ikke længere kan acceptere børnene omsorgssvigtet også af kommunen.

En frustreret forældregruppe henvender sig om en dreng med ekstrem voldsom adfærd på en daginstitution. Der har været mange henvendelser til leder og kommunen bl.a. om hjælp til familien.

En borger henvender sig med bekymringer om, at der sker afstraffelse af børn på en daginstitution. Borgeren oplyser, at børnene ikke må spise med de andre og trues, hvis de ikke er rolige.

Et spædbarn er blevet udsat for ruskevold i vuggestuen. Barnet er utryg i vuggestuen og reagerer meget voldsomt med mareridt om natten og når søskende ved uheld kommer til at slå ham, reagerer han panisk.

FN's Børnekonvention, artikel 3, 24, 25, 26, 27

Artikel 3: Sikring af barnets interesser. I alle foranstaltninger, der vedrører børn, skal barnets tarv komme i første række.

Artikel 24: Barnets ret til at opnå den højest opnåelige sundhedstilstand.

Artikel 25: Deltagerstaten (myndighederne) skal sikre periodisk kontrol af børn på institution

Artikel 26: Social sikkerhed: Barnet har ret til at nyde godt af social sikkerhed.

Artikel 27: Sikre levestandard

4.3 Henvendelser vedrørende seksuelt misbrug og vold

Henvendelser om seksuelle overgreb viser, at børn ikke får hjælp, herunder den psykiske hjælp de har ret til. Det kan også være børn, der er vidner til vold mellem voksne eller selv er blevet udsat for

vold. Sagerne står stille eller der reageres ikke på dem. Der ses manglende koordination og manglende samarbejde mellem de forskellige myndigheder. I disse ofte komplicerede sager ligger der et stort planlægningsarbejde, koordination af forskellige tiltag og tilbud om hjælpeforanstaltninger fra de forskellige myndigheder, der skal ligge til grund for, at børn og familier får den rette hjælp. Den-

ne kategori dækker over artikel 19: Beskyttelse mod skade og misbrug, artikel 34: Beskyttelse mod seksuelle overgreb, 36: Beskyttelse mod alle former for udnyttelse samt 39: Resocialisering.

Eksempler på borgerhenvendelser vedr. seksuelt misbrug og vold:

En mor henvender sig om sit barn, som i Danmark har modtaget hjælp, som efter planen skulle fortsætte i her i Grønland. Men hjælpen er endnu ikke startet op trods gentagne henvendelser til kommunen. Nu er barnet begyndt at ryge hash og har mange ar på kroppen efter cutting og har forsøgt at tage sit eget liv flere gange. Kommunen oplyser, at der er en lang venteliste til behandling og til samtale hos en sagsbehandler.

Et barn er smidt ud af et elevhjem og af sin skole og har ikke været i skole i over et år. Barnet har været udsat for seksuelt overgreb. Skolelederen har nægtet undervisning til barnet. Socialforvaltningen oplyser, at sagen kører, men barnet får ingen hjælp. Efter vedkommende har henvendt sig til MIO, har kommunen endelig talt med barnet og de venter nu på et anbringssted, så barnet kan komme i skole.

FN's Børnekonvention, artikel 19, 24, 34, 36, 39

Artikel 19: Barnets ret til beskyttelse mod fysisk og psykisk vold og misbrug.

Artikel 24: Barnets ret til at opnå den højest opnåelige sundhedstilstand.

Artikel 34: Barnets ret til at blive beskyttet mod seksuelt misbrug og udnyttelse.

Artikel 36: Barnets ret til beskyttelse mod alle former for udnyttelse, der på nogen måde kan skade barnet.

Artikel 39: Barnets ret til hjælp og resocialisering.

4.4 Henvendelser vedrørende forældremyndighed

Der var i 2019, 59 borgerhenvendelser, der omhandlede forældremyndighed. De kommer bl.a. fra forældre til børn, som bor hos forældremyndighedsindehaveren, hvor denne har problemer med at dække barnets behov. Der er også henvendelser som omhandler uenighed om hvem som har forældremyndigheden under skilsmisser, hvor forældremyndighedssagen eller samkvemsordningen skal afgøres i retten og en af forældrene frygter, at afgørelsen ikke vil blive til barnets bedste. I disse henvendelser kommer spørgsmålet ofte om, hvor gammel barnet skal være for at have retten til at blive hørt og hvor barnet vil bo henne. Henvendelserne drejer sig om børn, der bor hos et andet familiemedlem uden en plejetilladelse, og som kan være i en stor risiko for omsorgssvigt bl.a. pga. manglende tilsyn fra kommunen. Der er henvendelser fra magtesløse bedsteforældre, som ser børn uden forsørgelse og omsorg. Og henvendelser fra bedsteforældre, der må opgive at have deres børnebørn boende hos sig. Følgende artikler i FN's Børnekonvention bliver berørt: artikel 18: Staten skal sikre bistand til forældre og værger ved disses udførelse af deres pligter, artikel 12: Børn skal høres, artikel 9: Ret til at være sammen med begge forældre.

Eksempler på borgerhenvendelser vedr. forældremyndighed:

En mor henvender sig til MIO fordi Landsretten har afgjort, at barnet skal have samkvem med sin far. Moren oplyser, at barnet er skrækslagen og nægter at være sammen med sin far og går i panik, selv når det banker på døren. En læge har sendt en underretning til kommunen af bekymring for barnet. Moren har også henvendt sig til kommunen og fik et svar om, at de ikke kan gøre noget ved Landsrettens dom.

Moderen har fået forældremyndigheden over sin søn. Sønnen vil blive hos far i en anden by og moderen er i en anden by. Sønnen rejser i morgen hjem til sin mor, som bor hos personer drengen slet ikke kender. Retten har besluttet, at moderen skal have forældremyndigheden, fordi drengen er født i 2012. Faren har ellers ønsket fælles forældremyndighed. Han er i kontakt med IKIU og han går til retten.

FN's Børnekonvention, artikel 9, 12, 18

Artikel 9: Barnets ret til forældre og til at opretholde kontakt til begge forældre, hvis det lever adskilt fra den ene eller dem begge.

Artikel 12: Barnets ret til at blive hørt i alle forhold, der vedrører barnet.

Artikel 18: Myndighedernes pligt til at yde passende bistand til forældre og værger ved disses udførelse af deres pligter som opdragere af børn.

4.5 Henvendelser vedrørende alkohol/hash

MIO får henvendelser fra voksne, som har viden om børn, der lever under bekymrende forhold med alkohol- og hashmisbrug. Der er henvendelser om familier med børn, som er logerende hos andre pga. boligmangel, hvor der er alkohol og hashmisbrug. Disse familier er bekymret for deres børns sundhed og udvikling, da deres

hverdag er forudsigelig og de risikerer at blive smidt ud, og allerede har boet forskellige steder. Her er det også værd at bemærke, at MIO har modtaget henvendelser om børn med hash- og alkoholmisbrug, hvor forældre er handlingslammet og det er svært at hente hjælp nogle steder. Borgerne efterlyser behandlingsmuligheder tilpasset børn og unge. Under denne kategori dækker FN-artikel 19: Beskyttelse mod skade og misbrug og artikel 33: Beskyttelse mod alkohol og hash.

Eksempler på borgerhenvendelser vedr. alkohol/hash

En sagsbehandler henvender sig til MIO, som oplyser, at afdelingen hvor børnesager behandles, ikke vil hjælpe en mor med hendes hashafhængige barn. Hun har henvendt sig til kommunen flere år tilbage om sønnens hashmisbrug. Der er stadigvæk ikke sket noget. Moderen har i flere år henvendt sig til MIO om problemet. MIO har lavet underretning på drengen, men der er endnu ikke sket noget i sagen.

En borger henvender sig til MIO og fortæller, at hash er et stort problem i bygden. Det er let at få hash, da der ikke er kontrol. Selv unge på 15-16 år ryger hash og alle ved, at det foregår ved bygden i efterladte både.

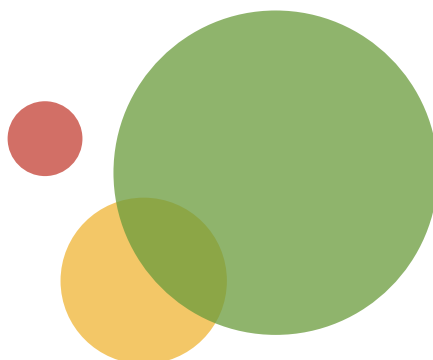
En dreng på snart 17 år terroriserer familien, så familien må flygte og de kan ikke komme hjem. Han truer med at gøre dem ondt, hvis han ikke får sin vilje. Han ryger hash og drikker. Drengen truede med at begå selvmord og kom på sygehuset med hjælp fra politiet, efter han havde drukket. Han blev bragt hjem.

Et barn henvender sig og udtrykker bekymring for sin ven. Barnet har tidligere hjulpet vennen til at henvende sig til kommunen. Vennens forældre drikker og ryger hash. Vennen begyndte selv at drikke som 12-årig og har lært at ryge af sin mor. Vennen vil gerne væk fra det liv, men kommunen reagerer ikke på henvendelserne.

FN's Børnekonvention, artikel 19, 33

Artikel 19: Barnets ret til beskyttelse mod fysisk og psykisk vold og misbrug.

Artikel 33: Barnets ret til at blive beskyttet mod hash- og alkoholmisbrug.

4.6 Henvendelser vedrørende anbringelse uden for hjemmet

Anbringelsesområdet fylder meget i vores samfund, hvor der er store udfordringer med rekruttering af personale med særlige faglige kvalifikationer på døgninstitutionsområdet samt mangel på anbringelsesmuligheder for behandlingskrævende børn. Henvendelserne viser, at plejefamilieområdet er udfordret med manglende tilsyn af de anbragte børn og unge samt støtte til plejefamilier. I dag anbringes der flere børn med komplekse sociale, udviklings- og sundhedsmæssige problemer i plejefamilier. Det kræver, at kommunen fører tilsyn med de plejefamilier, som har svært ved at håndtere behandlingskrævende børn. Henvendelserne om anbringelser uden for hjemmet omhandler ofte manglende inddragelse af forældre og børn, hvor der træffes beslutninger uden indgående socialfaglige undersøgelser. Borgerhenvendelser handler typisk om manglende handlingsplaner for de anbragte børn, som anbringelsesstederne gerne skal have som redskab til, at hjælpe barnet. Det betyder også, at barnet risikerer at være anbragt uden for hjemmet alt for længe, uden at få den nødvendige hjælp, det har ret til.

FN's Børnekonvention, Artikel 25: Opfølgning på anbringelse/tilsyn, artikel 12: Børn skal høres, artikel 5: Respekt for forældre/omsorgspersoner berører særligt dette område.

Eksempler på borgerhenvendelser vedr. anbringelse uden for hjemmet:

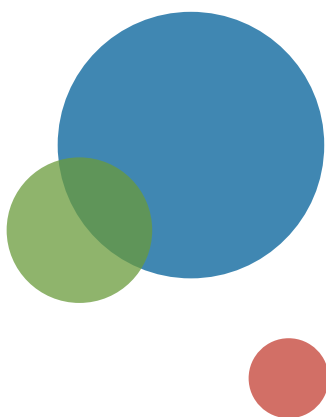
Hun arbejder i offentlige. Der er blevet holdt møde om hendes barn uden hendes vidende. Det er blevet besluttet, at hendes barn skal anbringes i en anden by. Der er blevet lavet en meget mangelfuld socialfaglig undersøgelse og kommunen vil have hende til at underskrive samtykke til anbringelse uden for hjemmet, hvilket er imod hendes vilje. Barnet bliver udsat for vold fra de ældre børn. Der er ingen, der har talt med barnet om dette eller om anbringelsen og barnet får ingen hjælp. Barnet vil ikke i skole. På netværksmøde er det blevet besluttet, at barnet skal have hjælp hurtigt.

FN's Børnekonvention, artikel 5, 12, 25

Artikel 5: Forældreansvar. Myndighederne skal respektere forældres ansvar og hjælpe, hvis det er nødvendigt.

Artikel 12: Barnets ret til at blive hørt i alle forhold, der vedrører barnet.

Artikel 25: Myndighederne skal sikre periodisk kontrol af børn på institution.

ⁱ Ud over de 481 henvendelser i 2019 var der også henvendelser, der drejede sig om tilsendelse af materiale om børns rettigheder, ønsker om oplæg for institutioner, organisationer, politikere, fagpersoner. Disse henvendelser er ikke talt med.

ⁱⁱ For en uddybende analyse af borgernes henvendelser, se MIO's rapport: "Når magtesløsheden taler. Rapport om borgerhenvendelser til MIO" 2019. http://mio.gl/wp-content/uploads/2019/03/2019_03_Soriarsinnaajunnaarneq_oqariartuutinngoraangat_web2.pdf
http://mio.gl/wp-content/uploads/2019/04/2019_04_Naar_magtesloesheden_taler_web4.pdf